

*„Cílem synody není vyprodukovat dokumenty, nýbrž dát vzklíčit snům, **probudit prorocství a víze, přinést novou naději, rozhojnit důvěru**, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějeplnému úsvitu, učit se jedni od druhých a **vytvořit prostor pro růst bohaté inspirace**, která bude osvěcovat mysl, rozehtívat srdce, rukám navrátí sílu.“*

Přípravný dokument Synody o synodalitě, čl. 32

Podněty pro účastníky synodálních skupinek a moderátory

Na dalších stránkách jsou vám pro vaše vlastní použití a přizpůsobení k dispozici podněty pro účastníky synodálních skupinek a jejich moderátory, jak jsme si je zpracovali v chebské farnosti a jak je v aktuální podobě najdete pod jednotlivými odkazy pravého svislého menu na farnostcheb.cz/synoda. Texty je vhodné si přizpůsobit místním podmínkám, některé z otázek třeba vypustit, jiné tam naopak přidat. Vhodné je také připojit kontakt na místní farní koordinátory, kterým se mohou lidé případně sami ozývat, pokud by se chtěli zapojit nějak jinak než přes formální farní synodní skupinku.

Nejprve je na další stránce prezentována základní otázka synody spolu s podněty ke strukturování rozhovoru na (1) sdílení toho, co máme „na srdci“, (2) sdílení toho, co vnímáme, když nasloucháme druhým, (3) společné hledání, k čemu jsme vedeni na další cestě. Na poslední straně jsou připojeny rozšířené podněty pro vedení skupinky vhodné spíše pro moderátory.

*Pro Řk farnost Cheb
zpracoval Petr Hruška*

Základní otázky synody a společné rozlišování bip.cz/synoda synod.va

Synodální církve při hlásání evangelia „putuje společně“:

- Jak toto „společné putování“ prožíváme v naší místní církvi / farnosti / společenství?
- K jakým krokům nás vybízí Duch svatý, abychom v tomto putování nadále rostli?

Duchovní konverzace a rozlišování:

1. **Ptejte se svého srdce a sdílejte se s druhými:** V tichu naslouchajte svému srdci a v rozhovoru sdílejte ovoce naslouchání s druhými.
2. **Naslouchajte druhým a jejich zkušenostem:** Mluvte ve skupině, co vás ve sdělení druhých zasáhlo, a hledejte v tom hlubší souvislosti.
3. **Ptejte se po další společné cestě:** Společně se ptejte, k čemu konkrétnímu vás Duch svatý vede a co to prakticky znamená pro vaši další společnou cestu.

1. odstín synodality: Společníci cesty

V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě.

- Kdo jsou v naší farnosti ti, kteří „putují společně“?
- Kdo jsou ti, u kterých se zdá, že zůstávají více stranou?
- Když říkáme „naše farnost“, kdo do ní patří? A kdo už ne?
- Kdo se zdají být či jsou „vzdáleni“, „zranění“, „neslyšení“?
- Kdo od nás chce, abychom putovali společně? Kdo nám v tom fandí?
- Kdo putují po stejné cestě, a to i za hranicemi naší farnosti či církve?
- Kteří lidé či které skupiny jsou u nás opomíjeny, ať už úmyslně, či prakticky?
- Jak jsme voláni k tomu, abychom se ve větší míře stávali společníky na cestě?

2. odstín synodality: Naslouchat

Naslouchání – otevřená mysl, otevřené srdce, bez předsudků

- Co usnadňuje nebo zatěžuje naše naslouchání jeden druhému?
- Jak nasloucháme těm, kteří jsou tišší, pomalejší, méně vyřeční?
- Jak je u nás nasloucháno prostým věřícím, mladým, dětem?
- Jak je omezena naše schopnost naslouchat, zvláště těm, kteří mají odlišný názor?
- Jaký prostor se u nás poskytuje hlasu menšin (např. vietnamské či romské komunity)?
- Jak nasloucháme těm, kteří zakoušejí chudobu, odsunutí na okraj, sociální vyloučení?
- Jak nasloucháme společenskému a kulturnímu prostředí, ve kterých žijeme?
- Dokážeme popsat předsudky a stereotypy, které nám brání v naslouchání?

3. odstín synodality: Ujmout se slova

Mluvit odvážně a otevřeně, tedy svobodně, pravdivě a s láskou

- Jak v naší farnosti či našem společenství uplatňujeme svobodnou a upřímnou komunikaci bez taktizování a snahy zalíbit se?
- Jak komunikujeme se širší společností, do které patříme?
- Co nás uschopňuje a co nám brání, abychom v naší farnosti / společenství, případně i v širší společnosti, mluvili odvážně, otevřeně a zodpovědně?
- Kdy a jak dokážeme či nedokážeme říci to, co je pro nás důležité?
- Jak u nás funguje vztah s místními médii, úřady, neziskovkami apod.?
- Kdo mluví jménem naší farnosti / našeho společenství a jak jsou tyto osoby vybírány?

4. odstín synodality: Slavit společně

„Společné putování“ je možné pouze tehdy, pokud vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie

- Jak inspirující a určující pro náš společný život a naše poslání je v naší farnosti / našem společenství modlitba a liturgické slavení?
- Jak modlitba a liturgické slavení inspirují a ovlivňují naše nejdůležitější rozhodnutí?
- Jak napomáháme k tomu, aby se všichni věřící účastnili liturgie tak, aby mohla být prožívána jako společné a proměňující slavení jednoho těla Kristova?
- Jaký prostor je u nás ve farnosti dán věřícím pro zapojení se do trvalých či dočasných služeb lektora (lektorky), akolyty (akolytky) či dalších liturgických služeb?

5. odstín synodality: Sdílet odpovědnost

Za misijní poslání církve mají spoluodpovědnost všichni její členové

- Jakými konkrétními způsoby se u nás ve farnosti věřící podílejí na poslání církve / farnosti a co jim v tom případně brání?
- Jak máme zformulováno poslání farnosti a jak formulace vznikla?
- Jak naše farnost / společenství podporuje své členy, kteří různým způsobem slouží v širší společnosti (sociální a politická angažovanost, vědecký výzkum, vzdělávání, sociální spravedlnost, ochrana lidských práv, péče o společný domov a životní prostředí atd.)?
- Jak v naší farnosti probíhá rozlišování a rozhodování o tom, co kdo ve farnosti dělá?
- Jakým způsobem v naší farnosti vzniká pastorační rada, jak se jí daří „zrcadlit“ složení celé farnosti a jakými způsoby komunikuje s celou farností?

6. odstín synodality: Vést dialog

Dialog chce vytrvalost a trpělivost, ale umožňuje porozumění

- Kde a jak je v naší farnosti prostor pro hlubší osobní tvůrčí dialog?
- Kde se v naší farnosti scházejí k dialogu lidé různého zaměření?
- Jak probíhá komunikace a spolupráce mezi různými skupinami uvnitř naší farnosti, případně mezi sousedními farnostmi, spiritualitami a hnutími?
- Jak přistupujeme k rozdílným představám, konfliktům a potížím v komunikaci?
- Jak u nás probíhá dialog a spolupráce s příslušníky jiných církví, náboženství, s těmi, kteří nemají k náboženství žádný vztah?
- Jak a kde ve farnosti rozvíjíme dialog s různými oblastmi kultury, školství, politiky, ekonomiky, neziskového sektoru, péče o životní prostředí, občanské společnosti apod.?

7. odstín synodality: Ekumenismus cesty

Dialog mezi křesťany různých vyznání, vzájemně spojených jedním křtem, má na synodální cestě zvláštní místo

- Jaké vztahy má naše farnost / společenství s příslušníky jiných křesťanských církví, společenství, tradic a denominací?
- Jakých oblastí se tyto vztahy týkají a jak se rozvíjejí?
- Co především leží na srdci těmto našim bratřím a sestrám, se kterými se setkáváme?
- Co nás s těmito bratřími a sestrami především spojuje a jak „putujeme společně“?
- Jaké plody nám, jim či společnosti přineslo to, že s nimi „putujeme společně“?
- Jaké při tomto „společném putování“ s příslušníky jiných církví existují potíže?
- Jaký další krok můžeme učinit, aby toto „společné putování“ neslo své ovoce?

8. odstín synodality: Autorita a spoluúčast

V synodální církvi je uplatňována spoluúčast a spoluzodpovědnost

- Jak naše farnost stanovuje cíle, o které je třeba usilovat, způsoby, jak jich dosáhnout, a kroky, které je třeba učinit?
- Jak se v naší farnosti / společenství vykonává autorita či vedení?
- Jak jsou u nás do praxe uváděny týmová práce a spoluodpovědnost?
- Jak a kdo provádí vyhodnocování naplňování našeho poslání a spolupráce na něm?
- Jakou podporu mají farní spolupracovníci a jak je rozvíjena jejich spoluodpovědnost?
- Jak fungují synodální orgány (pastorační a ekonomická rada) na úrovni naší farnosti?
- Jaké ovoce nese pro farnost služba pastorační a ekonomické rady farnosti?
- Jak můžeme podpořit rozvoj spoluúčasti věřících a synodální styl vedení farnosti?

9. odstín synodality: Společně rozlišovat

V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství

- Jaké metody a procesy v naší farnosti / společenství aplikujeme, když společně rozlišujeme a činíme rozhodnutí?
- Jak lze tyto metody, postupy a procesy zlepšit či prohloubit?
- Jak v hierarchické struktuře podněcujeme zapojení všech do procesu rozhodování?
- Pomáhají nám naše postupy při rozhodování k naslouchání celému Božímu lidu?
- Jak praktikujeme vztah mezi procesem tvorby rozhodnutí a přijetím rozhodnutí?
- Jaké nástroje transparentnosti a vykazatelnosti používáme při pastorační spolupráci?
- Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování a z něj plynoucím rozhodování?

10. odstín synodality: Synodální formace

Synodalita zahrnuje otevřenost a ochotu vůči změně, formaci ke spolupráci a trvalé vzdělávání se v tomto stylu života

- Jak jsou u nás lidé vzděláváni, aby byli schopni „putovat společně“?
- Jak si můžeme vzájemně pomoci umět naslouchat, mít spoluúčast na poslání církve, angažovat se v dialogu a rozvíjet synodální styl života a služby?
- Jaká formace je u nás ve farnosti či v diecézi nabízena k posílení schopnosti společně rozlišovat a vykonávat autoritu a vedení synodálním způsobem?
- Jaké nástroje nám pomáhají vnímat dynamiku kultury, které jsme součástí, a jejího vlivu na náš styl života a služby v církvi obecně a v naší farnosti zvlášť?
- Jaké další kroky můžeme coby farnost či diecéze udělat k posílení formace k synodalitě?

Základní otázky synody a společné rozlišování

Synodální církev při hlásání evangelia „putuje společně“:

- Jak toto „společné putování“ prožíváme v naší místní církvi / farnosti / společenství?
- K jakým krokům nás vybízí Duch svatý, abychom v tomto putování nadále rostli?

Abyste na tyto otázky mohli odpovědět, jste zváni k následujícím krokům (pro moderátory):

1. Ptejte se svého srdce a sdílejte se s druhými: Jaké zkušenosti v naší místní církvi / v naší farnosti / našem společenství nám vyvstávají na mysli či se dotýkají našeho srdce ve světle výše uvedené základní otázky či jednoho z rozšiřujících témat? Které z těch zkušeností jsou oživující, přinášející pokoj, kreativitu a naději? Které naopak umrtvující, vedoucí ke smutku, rozdělení, strnulosti či beznaději?

2. Hlouběji naslouchajte druhým a jejich zkušenostem: Jak nás osobně zasahují zkušenosti druhých, kterým nasloucháme? Jaké radosti či jaký nepokoj v nás tyto zkušenosti, kterým nasloucháme, vyvolávají? S jakými obtížemi a překážkami bylo třeba se v jejich souvislosti vypořádat? Jaké plody tyto zkušenosti přinesly či jaká zranění vynesly na světlo? K jakým vhledům nás toto vzájemné sdílení zkušeností vede?

3. Ptejte se po další společné cestě: Kde v těchto zkušenostech pro nás zaznívá hlas Ducha? O co nás Duch žádá? Co z toho, co zaznělo, má být potvrzeno a upevněno? Co naopak musí projít nějakou změnou? Které kroky mají být učiněny? Na čem se ve skupině shodneme? Jaká témata zůstávají rozdělovající? Jaké menšinové hlasy k nám mohou prorocky promlouvat? Jaké cesty se ve světle toho všeho nově otevírají pro naší místní církev / farnost / společenství?

Převzato z webu farnosti Cheb <https://www.farnostcheb.cz/>